

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Trg Ante Starčevića 7/II

Poslovni broj 7 UsI-875/18-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Osijeku, po sutkinji Blanki Saiter, uz sudjelovanje zapisničarke Anice Žigmundić, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa opunomoćenik Tonko Obuljen, službena osoba tuženika, radi rješavanja spora između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga, 11. ožujka 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencija za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/18-01/184, URBROJ: 376-05-18-1 od 7. lipnja 2018.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora tužitelja protiv operatora javnih komunikacijskih usluga Hrvatskog Telekom d.d. Zagreb (dalje: HT).

Tužitelj u tužbi navodi da osporavano rješenje smatra nezakonitim, te navodi da mu tijekom postupka koji je prethodio donošenju osporavanog rješenja nije dostavljeno očitovanje HT-a. Smatra nespornim da je njegov zahtjev podnesen HT-u i da su ugovorne stranke tužitelj i HT, a da nije ugovoreno sudjelovanje drugih sudionika ugovora. Ističe kako nije točno da nije omogućio pristup svojoj nekretnini, već da je osobama koje su ga nazivale telefonom i tražile pristup u njegovu kuću, pristup uvjetovao time da moraju ili donijeti punomoć, odnosno valjani dokument iz kojeg je razvidno da ih je HT ovlastio za obavljanje radova na njegovoj nekretnini ili da s njima dođe ovlaštenu djelatnik HT-a. Navodi kako HT nije dostavio nikakvu obavijest o izvođenju radova, izvođaču i ovlastima, niti je ovlaštenu radnik HT-a pristupio mjestu gdje su se radovi trebali izvesti. Tužitelj smatra spornim što nije obaviješten da je njegov zahtjev od 15. rujna 2017. storniran. Tužitelj opširno opisuje kronologiju komunikacije s HT-om. Dodaje kako je riječ o jednom zahtjevu koji nije mijenjao i koji je stvarno realiziran 26. siječnja 2018., a da nije podnosio novi zahtjev 23. siječnja 2018. Stoga predlaže da sud poništi osporavano rješenje tuženika te naloži tuženiku da tužitelju isplati pravičnu naknadu u iznosu 7.500,00 kn zbog kašnjenja u realizaciji priključka za korištenje telekomunikacijskih usluga.

U odgovoru na tužbu tuženik ističe da je osporavano rješenje doneseno u skladu sa činjeničnim stanjem utvrđenim u provedenom upravnom postupku i u skladu s važećim zakonskim propisima. Dodaje kako je u postupku utvrdio kako je tužitelj svojim postupanjem, odnosno nedopuštanjem tehničarima da pristupe na lokaciju gdje je potrebno izvršiti radove uzrokovao dugotrajnost postupka aktivacije priključka. Pretplatnički ugovor sklopljen 15. rujna 2017. storniran je od strane HT-a jer tužitelj nije dozvoljavao pristup na adresu priključka. Temeljem novog ugovora, usluga je u konačnici aktivirana. Stoga je tuženik utvrdio da tužitelj nema pravo na naknadu iz članka 67. stavka 1. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Narodne novine, broj: 154/11., 149/13., 82/14, 24/15. i 42/16. – dalje: Pravilnik). Dodaje kako je HT u okviru svog očitovanja dostavio izvratke iz svog sustava iz kojeg je razvidno da je upravo HT izdao radne naloge temeljem kojih su tehničari trebali izvršiti radove radi aktivacije priključka. Smatra neosnovanim navod tužitelja kako nije potpisao novi zahtjev 23. siječnja 2018., budući da je HT dostavio takav zahtjev uredno potpisan od strane tužitelja. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja.

Budući da je sud (odlučne) činjenice ocijenio nespornima te je u konkretnom slučaju sporna primjena prava, a da tužitelj u tužbi i tuženik u odgovoru na tužbu ne zahtijevaju održavanje rasprave, sud je primjenom odredbe članka 36. stavka 1. točke 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) riješio ovaj upravni spor bez rasprave.

Sud je izveo dokaze uvidom u spis i spis upravnog postupka te je u smislu odredbe članka 55. stavka 3. ZUS-a utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Najprije valja istaknuti da odredbe članka 28. stavak 2. ZUS-a propisuju da ako se tijekom spora promijene okolnosti na kojima je utemeljena nadležnost suda, sud koji je bio nadležan u vrijeme podnošenja tužbe zadržava nadležnost za vođenje spora. Stoga je ovaj sud, unatoč promjeni prebivališta tužitelja nakon podnošenja tužbe, nadležan za vođenje ovoga upravnog spora.

Odredbom članka 41. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., dalje ZEK), propisano je da se prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju njihovim međusobnim ugovorom (u daljnjem tekstu: pretplatnički ugovor) (stavak 1.). Operatori javnih komunikacijskih usluga moraju temeljiti pretplatničke ugovore na općim uvjetima poslovanja i cjeniku usluga, u skladu s odredbama članka 42. i 42.a ovoga Zakona. Svaki krajnji korisnik usluga ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja iz članka 42. i cjenika usluga iz članka 42.a ovoga Zakona (stavak 3.). Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Pretplatnički ugovor mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača, te drugim posebnim propisima. Obvezno trajanje pretplatničkog ugovora ne može biti dulje od dvije godine, pri čemu operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nuditi i pretplatničke ugovore u trajanju od jedne godine. Ugovori sklopljeni putem sredstava daljinske komunikacije ili elektroničke trgovine, kao i ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostora operatora, moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima (stavak 4.).

Sporno je u ovoj upravnoj stvari, je li HT kasnio sa priključenjem usluge na adresi tužitelja: _____ povodom zahtjeva od 15. rujna 2019., odnosno ima li tužitelj pravo na naknadu propisanu odredbom članka 67. stavka 1. Pravilnika.

Navedena odredba propisuje da krajnji korisnik ima pravo na naknadu u iznosu od dvjestočetdeset (240) kuna po danu za svaki započeti dan kašnjenja do dana realizacije usluge

ili dana raskida ugovora, odnosno u slučaju prekida rada usluge uslijed prelaska na novog operatora dužeg od jednog dana za svaki započeti dan prekida. Iznos naknade se obračunava za najviše petnaest (15) dana kašnjenja odnosno prekida usluge. Pravo na naknadu zbog nepravovremenog prijenosa broja isključuje pravo na ostvarivanje ove naknade.

Prema stavku 2. istog članka, ukoliko je nepravovremena realizacija usluge uzrokovana nedostupnošću ili neodazivom krajnjeg korisnika na pozive za instalaciju usluge ili dostavljanje opreme, krajnji korisnik za navedeno razdoblje nema pravo na naknadu iz stavka 1. ovog članka.

Prema odredbi članka 8. stavka 1. Pravilnika, operator javnih komunikacijskih usluga će, ako prihvati zahtjev fizičke ili pravne osobe za zasnivanje pretplatničkog odnosa, omogućiti pristup na svoju javnu komunikacijsku mrežu. Stavak 12. istog članka propisuje da je pravna ili fizička osoba obvezna osigurati ispravnu pretplatničku instalaciju i nabaviti telekomunikacijsku terminalnu opremu koja zadovoljava propisane tehničke uvjete i norme, a telekomunikacijska terminalna oprema mora imati propisanu izjavu o sukladnosti.

Odredbom članka 5. točke 5. Općih uvjeta poslovanja HT-a za pružanje usluga u javnoj nepokretnoj komunikacijskoj mreži (dalje: Opći uvjeti) propisano je Pretplatnik će o svom trošku omogućiti Hrvatskom Telekomu pristup objektu na lokaciji priključenja, odnosno omogućiti korištenje nekretnine Pretplatnika bez naknade, kao i poduzeti ostale potrebne radnje sukladno uputama Hrvatskog Telekoma, u mjeri u kojoj je to potrebno za provođenje radova ispitivanja, instaliranja, nadogradnje, modernizacije i održavanja elektroničke komunikacijske mreže, telekomunikacijske priključne linije i/ ili telekomunikacijske terminalne opreme, odnosno pružanja zahtijevane usluge. U tom slučaju Hrvatski Telekom će osigurati i instalirati telekomunikacijsku terminalnu opremu u prostorijama Pretplatnika. Hrvatski Telekom će pritom upotrijebiti postojeću kućnu instalaciju do prostorija Pretplatnika. Vrijeme u kojem Hrvatskom Telekomu nije omogućen pristup objektu na lokaciji priključenja iz razloga koji su izvan kontrole Hrvatskog Telekoma, neće biti uračunato u rok za priključenje telekomunikacijske terminalne opreme i aktivaciju usluge.

Iz podataka spisa predmeta, dostavljenog ovom sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi da je tužitelj 15. rujna 2017. podnio zahtjev za fiksnim uslugama HT-a. Tužitelj tvrdi kako nije bilo nikakvog postupanja od strane HT-a, zbog čega je podnio prigovor 9. studenog 2017.

Uvidom u presliku iz zapisa baze podataka HT-a, vidljivi su višekratni radni nalozi koje je HT kreirao radi izvršenja instalacije usluge korisnika, međutim, isti nisu realizirani jer tehničarima (nesporno) nije omogućen pristup na predmetnu lokaciju. Tužitelj u tužbi i navodi kako je bio kontaktiran tri puta te da je imao propuštene pozive sa nepoznatih (domicilnih) brojeva na koje je odlučio ne odgovarati, iako su se upozorenja u javnosti o ne javljanju (uzvrćanju poziva) na nepoznate brojeve odnose na strane pozivne brojeve.

Stoga proizlazi kako je nesporno da je HT pokušao izvršiti aktivaciju priključka, sukladno zahtjevu tužitelja i potpisanom ugovoru od 15. rujna 2017., a da je tužitelj istu onemogućio u smislu odredbe članka 8. stavka 1. i 67. stavka 2. Pravilnika odnosno nije omogućio HT-u pristup objektu na lokaciji priključenja u smislu odredbe članka 5. stavka 5. Općih uvjeta. Zbog navedenog, zahtjev tužitelja od 15. rujna 2017. u konačnici je storniran.

Budući da je tužitelj svojim postupanjem, odnosno nedopuštanjem tehničarima da pristupe na lokaciju gdje je potrebno izvršiti radove, uzrokovao dugotrajnost postupka aktivacije priključka, pravilno je tuženik utvrdio kako tužitelj nema pravo na naknadu iz članka 67. stavka 1. Pravilnika te je njegov zahtjev za rješavanje spora odbio.

Spisu upravnog postupka priložen je i standardizirani zahtjev za fiksnim uslugama HT-a, koji je tužitelj potpisao 23. siječnja 2018., a koji je i realiziran 26. siječnja 2018., kada je

tužitelju priključena usluga. Stoga proizlazi neosnovanim navod tužitelja kako novi zahtjev nikad nije potpisao te da se radi o jednom zahtjevu.

Kako tužitelj u tužbi ne ističe pravno relevantne prigovore kojima bi doveo u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja kao i pravilnost primjene materijalnog prava, to sud nije našao osnove osporenu odluku, uz obrazloženje kakvo je njome dano, ocijeniti nezakonitom. Također, obzirom da je sud osporavano rješenje ocijenio zakonitim, po prirodi stvari tužitelj ne može ostvariti, u ovoj upravnoj stvari, pravo na naknadu iz odredbe članka 67. stavak 1. Pravilnika.

Valjalo je stoga, temeljem članka 57. stavka 1. ZUS-a presuditi kao u izreci.

U Osijeku 11. ožujka 2019.

Sutkinja
Blanka Sajter v.r.

Uputa o pravnom lijeku: protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovoga suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	14.3.2019. 10:20:52	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/18-01/91	-04	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-8		0

